

OBČASNÍK SPUSA

ČERVENEC a SRPEN 2013

číslo 9.

SPOLEČNOST PŘÁTEL USA – SOCIETY OF FRIENDS OF THE USA

ČESKO-AMERICKÝ KLUB – THE CZECH-AMERICAN CLUB

POBOČKA PRAHA – hlavní město

Barak Hussein Obama se narodil 4. srpna 1961 v Honolulu. Od 22. ledna 2009 je 44. prezidentem USA a prvním Afroameričanem v tomto úřadě. Jeho matka byla Stanley Ann Dunhamová (americká běloška) a jeho otcem byl Barack Hussein Obama, který pocházel z kmene Luo v Keni (která v té době byla ještě kolonií Spojeného království). Otec byl vzděláním ekonom a studoval na Harvardově univerzitě v USA. Od rodiny záhy odešel a vrátil se do své rodné země Keni, kde byl vládním úředníkem. Zemřel v hlavním městě Nairobi při automobilové nehodě v roce 1982. Obamova matka vystudovala na Havajské univerzitě obor kulturní antropologie a zemřela v polovině 90. let na rakovinu.

Obama strávil své rané dětství v havajském Honolulu, avšak od svých šesti do deseti let žil v hlavním městě Indonésie Jakarta se svojí matkou a nevlastním otcem Lolo Soetorem, za kterého se Dunhamová vdala v roce 1965. V roce 1971 byl poslán zpět k prarodičům na Havaj, kde mohl získat lepší vzdělání. Zde se o něj starala jeho babička Madelyn Dunhamová (zemřela 2. listopadu 2008 na rakovinu). Prarodiče mu zaplatili soukromé studium na akademii Punahou School v Honolulu. Matka se rozvedla a vrátila se na Havaj. Po absolvování Punahou School v roce 1979 si Obama pro další studium překvapivě vybral Occidental College v Los Angeles. Při pobytu v Kalifornii si vyjasnil svoji rasově smíšenou identitu. V roce 1981 přestoupil na známou Columbia University, kde v roce 1983 získal titul bakaláře při studiu politikologie. Během studií se zajímal např. o jaderné odzbrojování. Jeho studijní průměr byl 2,6. Po studiích se přestěhoval do New Yorku, kde pracoval jako komunitní pracovník. V roce 1985 přijal nabídku práce v Chicagu jako terénní pracovník v tamější velké chudinské čtvrti Far South Side s převážně černošským obyvatelstvem. Po smrti prvního afroamerického starosty Chicaga Harolda Washingtona, který díky svému právníckému vzdělání dokázal prosadit mnoho opatření ve prospěch menšin, se Obama rozhodl studovat na Právnické fakultě Harvardovy univerzity v Bostonu. Zde byl brzy zvolen prvním afroamerickým šéfredaktorem prestižního školního časopisu Harvard Law Review. Právnickou fakultu této univerzity ukončil roku 1991 s vyznamenáním.

První rodina Spojených států amerických, Barack Obama s manželkou Michelle a dcerami.

V roce 1992 se Barack Obama oženil s afroamerickou právníčkou Michelle Robinsonovou, se kterou se seznámil při praxi v advokátní kanceláři. Mají spolu dvě dcery; Malia Ann se narodila v roce 1998 a Natasha v roce 2001.

enát USA - Obama (New Hampshire, 2007)

Právnická a publicistická činnost: Přes velké množství nabídek z renomovaných advokátních kanceláří se rozhodl pro kancelář Miner, Barnhill&Galland, kde se zabýval pomocí minoritám a ochranou lidských práv. V letech 1993–2004 přednášel ústavní právo na Chicagské univerzitě. V roce 1995 napsal svou autobiografii *Sny mého otce: Příběh rasy a dědictví* (*Dreams from My Father: A Story of Race and Inheritance*), která se v roce 2004 stala bestsellerem a její mluvená verze získala v roce 2006 cenu Grammy. V roce 2006 napsal Obama další knihu s názvem *Smělost naděje: Myšlenky na uskutečnění amerického snu* (*The Audacity of Hope: Thoughts on Reclaiming the American Dream*).

Senát státu Illinois: Roku 1997 byl Barack Obama poprvé zvolen do Senátu státu Illinois, kde sloužil do roku 2004. V roce 2000 neúspěšně kandidoval do Sněmovny reprezentantů USA. V roce 2003 pak oznámil svoji kandidaturu na post senátora Spojených států. Tehdy začal pro něj pracovat skvělý manažer předvolebních kampaní David Axelrod. V demokratických primárkách pro tyto volby vyhrál Obama s 53 % všech hlasů. Již tehdy používal volební heslo: "Yes, we can" ("Ano, my můžeme" – jako odpověď na snahu o změnu ve společenských poměrech v USA). V roce 2004 přednesl na konventu Demokratické strany hlavní projev sjezdu, díky kterému zaznamenal velký nárůst popularity. V témže roce byl zvolen do Senátu Spojených států. Obdržel více než 70 % hlasů oproti 29 % republikánského protikandidáta Afroameričana Alana Keyese. Byl v pořadí teprve pátým Afroameričanem, který se stal americkým senátorem.

Při svém působení v Senátu USA se Obama zaměřoval hlavně na záležitosti týkající se státu Illinois. Byl členem senátního výboru pro mezinárodní vztahy a navštívil Rusko, východní Evropu, Izrael a Irák.

Roku 2006 navštívil Afriku. V Keni, zemi původu svého otce, se nechal vyšetřit na HIV, aby tak propagoval prevenci a vyšetření této choroby. V Čadu se setkal s uprchlíky z Dárfúru, poté co mu Súdánem nebylo uděleno vízum, neboť kritizoval tamější situaci.

Jako senátor USA podpořil návrhy zákonů, které byly zaměřeny na větší kontrolu zbraní občanů a větší kontrolu využívání federálních zdrojů. Vyslovil se také pro návrhy zákonů, které prosazovaly zpřísnění kontroly lobbistů, volebních podvodů, změn klimatu, nukleárního terorismu a péče o válečné veterány.

Prezidentská kandidatura 2008: Dne 10. února 2007 ve Springfieldu v Illinois Barack Obama oficiálně oznámil, že se bude ucházet o nominaci Demokratické strany do prezidentských voleb v roce 2008. Jeho strategie byla založená na využití internetu, přes který dostal drobné finanční dary od milionů občanů. Nominčního klání se pak zúčastnil spolu s dalšími kandidáty, z nichž největší podporu získala Hillary Clintonová. Po posledních primárních Demokratické strany (3. června 2008) v Jižní Dakotě a Montaně získal Barack Obama definitivně nominaci na prezidentskou kandidaturu (tedy překročil hranici potřebných 2118 delegátů), která mu byla oficiálně přidělena na srpnovém sjezdu Demokratické strany (25.–28. srpna 2008) v Pepsi Centru v Denveru (stát Colorado). Stal se tak vůbec prvním oficiálním kandidátem jedné ze dvou největších stran, který neměl bílou barvu pleti.

Výběr kandidáta na viceprezidenta: Dne 23. srpna 2008 oznámil Obama, že za kandidáta na místo viceprezidenta USA za Demokraty si vybral delawareského senátora Joe Bidena, který mj. v Senátu zastával post předsedy Výboru pro zahraniční záležitosti.

Vyšetřování pokusu o atentát: V průběhu volební kampaně roku 2008 zatkl americké úřady v Denveru čtyři osoby podezřelé z toho, že chtěly Obama zabit. Oznámila to 25. srpna 2008 televizní stanice CBS a mluvčí Federálního úřadu pro vyšetřování (FBI) potvrdila, že je případ vyšetřován. Podle televize jeden ze zatčených uvedl, že chtěl střílet na Obamu z velmi výhodné pozice, a to puškou na vzdálenost 750 metrů. Atentát měl být spáchán 28. srpna 2008 během Obamova projevu na sjezdu Demokratické strany, který jej měl oficiálně nominovat jako kandidáta na úřad prezidenta USA.

Televizní debaty s republikánským protikandidátem: Od počátku října do volebního dne byly naplánovány tři televizní, celostátně vysílané debaty mezi prezidentskými kandidáty, Obamou a McCainem, trávající zhruba hodinu a půl. Již první debatu, která proběhla 7. října 2008, vyhrál podle bezprostředních anket mezi diváky stanic CNN a CBS Barack Obama. Duel se konal za situace, kdy kandidát Republikánské strany John McCain naléhavě potřeboval zvrátit rostoucí podporu veřejnosti pro Obamu jak na celostátní úrovni, tak v klíčových státech, kde byl souboj nejtěsnější. Podle průzkumu pro CNN považovalo 54 % diváků za vítěze televizního klání Obamu, McCaina jen 30 %. V důležité otázce ekonomické situace měl Obama rovněž zhruba dvacetiprocentní náskok před svým soupeřem.

Dne 4. listopadu 2008 zvítězil Barack Obama v prezidentských volbách, když porazil republikánského kandidáta Johna McCaina. Historicky je vůbec prvním afroamerickým prezidentem Spojených států amerických. 20. ledna 2009 složil za přítomnosti téměř dvou milionů lidí ve Washingtonu D. C. slavnostní přísahu a ujal se funkce. Obama zvítězil ve volbách především díky podpoře mladších, vzdělanějších voličů, afroameričanů a tzv. *latinos*, tj. občanů pocházejících z některé latinskoamerické země (Mexiko, Kuba a jiné). Podle průzkumů hlasovalo více než 90 % afroameričanů pro Obamu. Menší podporu měl u starších a manuálně pracujících občanů, u kterých v předvolebních průzkumech vedl kandidát Republikánské strany McCain o několik procentních bodů. Obama měl větší preference u žen než u mužů. Brzy po vítězství začal Obama sestavovat svou budoucí vládu.

Barack Obama s manželkou na Hradčanském náměstí v Praze v dubnu 2009

Při své první cestě do Evropy počátkem dubna 2009 se nejprve zúčastnil summitu skupiny G20 v Londýně, poté summitu NATO ve Štrasburku a 4. a 5. dubna summitu USA a Evropské unie v Praze. Zde na Hradčanském náměstí přednesl projev, který se týkal převážně problematiky jaderného odzbrojování. Projev vyslechlo na místě asi 30 000 lidí a sledovaly jej milióny rozhlasových a televizních posluchačů na celém světě. Obama vyjádřil v tomto projevu též obdiv k demokratickým tradicím českého národa. Obama začal své funkční období jako jeden z nejpoulnějších prezidentů, podle průzkumů jej v době nástupu do úřadu podporovalo 78 % Američanů. Míra podpory však brzy začala klesat a ve třetím čtvrtletí roku 2009 čítala již jen 53 %.

Obamova zdravotnická reforma: Na počátku roku 2010 Obamova obliba u občanů USA klesla – podle jednoho průzkumu veřejného mínění – dočasně pod 50 %. Podle komentátorů byla hlavní příčinou stále ještě špatná hospodářská situace po velké finanční krizi let 2008 a 2009. Kritiky politických oponentů i mnohých řadových obyvatel, ale také souhlasu odborných kruhů a značné části veřejnosti v USA a ve světě, se dostalo finančním injekcím vlády USA a Federální rezervní banky za účelem oživení ekonomiky. Se souhlasem a kritikou se setkala také zdravotnická reforma, která narazila na odpor republikánů i určité části demokratů ve Sněmovně reprezentantů a jejímuž prosazení věnoval prezident Obama značné úsilí od podzimu 2009. Po určitých počátečních úspěších, jako schválení sněmovní verze reformy ve Sněmovně reprezentantů a senátní verze reformy v Senátu, z nichž Obama upřednostňoval spíše tu druhou verzi, však Obamovo úsilí o rychlé schválení reformy podle jeho představ narazilo na překážky.

19. ledna 2010 došlo k doplňovacím senátním volbám v Massachusetts. Původně se předpokládalo hladké vítězství demokratů, kteří dané křeslo drželi 57 let, senátní volby v Massachusetts neprohráli od roku 1972 a jejichž kandidátka měla na počátku kampaně dle průzkumů preferenci 20% náskok. Nicméně republikán Scott Brown postavil svoji kampaň především na odmítání Obamovy zdravotnické reformy a demokratickou kandidátku Marthu Coakley nakonec s tímto tématem porazil o 5 % hlasů. Ačkoliv demokratičtí představitelé nejprve tvrdili, že to nemění nic na jejich snaze prosadit reformu co nejdříve, vítězstvím Browna ztratili fakticky velkou většinu v Senátu a tím pádem i schopnost čelit republikánům. Senát tím byl pro konečné schválení reformy dočasně neprůchodný. 21. ledna oznámila demokratická mluvčí Sněmovny reprezentantů Nancy Pelosi, že pro schválení senátní verze beze změn nebude ve Sněmovně pravděpodobně dostatek hlasů. Přesto se nakonec 21. března 2010 podařilo schválit ve Sněmovně reprezentantů kompromisní návrh zdravotnické reformy, pro který hlasovalo 219 demokratů. Proti návrhu hlasovalo 34 demokratů a všichni republikánští poslanci.

Následně byla takto upravená zdravotnická reforma schválena v Senátu USA. Unijní státy ovládané Republikánskou stranou na to reagovaly vytyčováním legislativy, která má znemožnit zavedení některých principů reformy na jejich území a vůči jejich občanům. Zároveň oznámily některé státy úmysl napadnout reformu u Nejvyššího soudu USA, avšak nedosáhly v tomto směru úspěchu.

Nobelova cena za mír: Dne 9. října 2009 obdržel Barack Obama Nobelovu cenu míru jako jeden z nejméně očekávaných kandidátů. Hlavním důvodem pro zvolení Obamy byly podle příslušného výboru jeho *"mimořádné snahy řešit problémy s důrazem na právo a dialog"*. Barack Obama se v několika svých projevech, mj. v Praze, vyslovil pro svět bez jaderných zbraní, podpořil jednání s muslimskými zeměmi a věnoval se také blízkovýchodnímu mírovému procesu. Pro Obamu hlasoval pětičlenný výbor jednomyslně. Kromě souhlasných ozvěn ve světě bylo ocenění Obamy podrobena některými komentátory silné kritice, neboť podle nich obdržel cenu za styl, sliby a projevy, nikoliv za reálné výsledky. Z ocenění byl do určité míry na rozpacích i sám Obama, který prohlásil: *„Abych byl upřímný, nemám pocit, že bych si zasloužil být ve společnosti tolika přelomových osobností.“* Obama přislíbil, že se bude nyní ještě více snažit o udržení míru. Cenu převzal krátce poté, co oznámil vyslání dalších 30 tisíc mužů do Afgánistánu, během přebírání ceny ve svém projevu hájil tzv. spravedlivou válku.

Kontroverze: Barack Obama čelil obviněním, že udržuje dlouholeté přátelství s Billem Ayersem a Bernardine Dohrnovou, bývalými vůdci skupiny Weatherman, jež v současnosti patří mezi významné představitele chicagské extrémní levice. Nicméně se prokázalo, že neměl s Ayersem blízký vztah. Mentorem mladého Barryho Obamy na Havaji byl černošský komunistický aktivista a spisovatel Frank Marshall Davis, který byl v padesátých letech (mccarthismus) vyšetřován americkým Sněmovním výborem pro neamerickou činnost. Právě Davis přesvědčil mladého Obamu, jehož vychovávali jeho bílí prarodiče z matčiny strany, aby více zdůrazňoval svou černošskou identitu a jako své první jméno používal nikoli Barry, nýbrž Barack.

Obamova manželka Michelle za studií na Princetonu sepsala práci, ve které popisovala dvojí možný černošský postoj k americké společnosti: integracionistický a segregacionistický. Integracionistický znamená přijetí hodnot americké (tedy bílé, kapitalistické) společnosti a může být cestou k úspěchu. Lze se na něj však také dívat jako na zradu černošství. K Obamovým přátelům se také řadil radikální pastor Jeremiah Wright. Mezi jeho výroky patřilo tvrzení, že virus HIV byl záměrně vynalezen a použit americkou vládou jako zbraň proti černochům a obvinění vlády USA ze zosnování útoků z 11. září 2001. Wright patřil v osmdesátých letech minulého století k Obamovým blízkým přátelům. Wright Obamu a jeho manželku Michelle oddal, stejně jako i pokřtil jejich dvě dcery. Barack Obama se v roce 2008 nicméně od reverenda Wrighta distancoval.

V minulosti se vyskytly také pochyby ohledně pravosti Obamova rodného listu. U části americké veřejnosti, především u republikánů, byl rozšířený názor, že Obama se narodil v Keni a nikoliv na Havaji a že jeho rodný list byl zfalšován tak, aby uváděl jako místo narození město Honolulu.

Prezidentské volby 2012: 6. listopadu 2012 se konaly v USA prezidentské volby, ve kterých Obama porazil svého konkurenta, republikánského kandidáta Mitta Romneyho a obhájil svůj úřad na další čtyři roky (do ledna 2017). K vítězství bylo zapotřebí získat 270 volitelských hlasů (*electoral vote*). Obama získal 332 volitelských hlasů včetně těch za stát Floridu, kde se hlasy voličů musely přepočítávat. Byl úspěšný také u většiny voličů (*popular vote*), a sice poměrem hlasů 50,5 % (Obama) ku 48,0 % (Romney).

Politický marketing: Barack Obama bývá často uváděn jako vzor dobře zvládnutého politického marketingu. Volební tým Baracka Obamy využil ve volbách 2012 internetové stránky s výzvou k akci, A/B testování, dobře zpracovanou stránku pro darování, e-mailový marketing, blog, prvky sociálních sítí integrované do webu, segmentaci kampaní podle jednotlivých oblastí, intenzivní komunikaci na Facebooku, Twitteru i YouTube a mobilní verzi stránek. Společnost comScore zveřejnila analýzu o využití online médií během kampaně. Obama zaplnil web svojí kampaní z 86 %. Dařilo se mu také na sociálních médiích, kde nasbíral 26 milionů fanoušků. Protikandidát Mitt Romney získal pouze 1,6 milionů fanoušků. The Digital Politico: 5 Ways Digital Media is Shaping the 2012 Presidential Election.

Demokratickou stranu založil roku 1820 Andrew Jackson, ale kořeny sahají až do roku 1792, kdy Thomas Jefferson, pozdější prezident USA, založil Demokraticko-republikánskou stranu. Američani ji řadí k levici, ale z evropského hlediska je to strany ekonomického středu, sociálně pak středně konzervativní. Sama tato strana se hlásí k sociálnímu liberalismu.

USA pohledem našich i amerických konzervativců (podklady - KONZERVATIVNÍ LISTY 2013, číslo 1, Jiří Sító): Velmi zajímavá je z tohoto zorného úhlu americká televize FoxNews. Ostatními, většinou levicovými médii, je samozřejmě velmi očeřována a někdy dokonce ignorována. Podle průzkumu se v USA za konzervativce pokládá 40% dospělých, tj. asi 114 milionů lidí. Hlásí se k nim přibližně 71% voličů republikánské strany. Také konzervativní televizní komentátor **Glenn Beck** svým počtem posluchačů zatím překonal všechny rekordy. Míval až 5 milionů diváků, ale ostatní stanice s jiným komentátorem podstatně méně. Také rozhlasový hlasatel **Rush Limbaugh** se stal takovým absolutním vítězem. Jeho program přebíralo až 650 lokálních stanic a posluchačů bylo i 30 milionů. Ostatními je rovněž tvrdě napadán a kritizován. Problémy mělo i občanské konzervativní hnutí **TeaParty**. (Dle našeho Teletextu ČT 24 bylo i cílem přehnaných finančních státních kontrol, které účelově šikanovaly.) Před volbami hrozilo dokonce rozštěpení Republikánské strany, a tak raději přeče jen podpořili **Mitta Romneyho**. Mýlně se domnívali, že jeho vítězství bude jednoznačné. Neměli však srovnatelnou osobnost s **Ronaldem Reaganem** a nespokojení republikáni raději k volbám vůbec nešli. Republikánský program byl ale i tak silně napadán levicí i médii a podařilo se jim zdiskreditovat nejen **Sarah Palinovou**. Problémem také bylo, že republikánské vedení nemělo zájem se svou konzervativní členskou základnou vůbec spolupracovat. Většina republikánů se tlačila do středu nebo dokonce i do leva. Kromě toho někteří jejich vůdci přímo podporovali jejich protistranu. Mají pro to zajímavé pojmenování **RINO** (*Republican in Name Only*, tj. republikán jen podle jména). Takovým byl označován i bývalý prezidentský

kandidát **John McCain**, ale i zvažovaný kandidát **Chris Christie**, guvernér státu New Jersey, který těsně před volbami podpořil Obamu. **Mit Romney** se v kampani obrátil na středolevé voliče, ale tím velmi popudil republikánské konzervativce. Účast na volbách byla 58,9%, **Obamu volilo 65,9 milionu a Romney 60,9 milionu voličů**. Republikáni zejména podcenili dokonalý Obamův volební tým. Mylně se domnívali, že ho zlomí hospodářská recese, vysoká nezaměstnanost a astronomická zadluženost.

Politická levice se však semkla a přebrala kontrolu všech důležitých oblastí. Za **Obamu** velmi dobře vyřizovali spoustu záležitostí vynikající poradci a úspěšně ho tak postavili do role téměř Santa Klause pro politicky nedospělé voliče a tak jim přivedl spoustu nových voličů k urnám. V rámci jejich kampaně se také rozdalo asi 5 milionů mobilních telefonů přezdívaných pak *Obamaphony* a nasazena byla spousta profesionálně řízených aktivistů.

Naopak **Romneyho** kampaň používala tradiční metody a jejich počítačový systém se v den voleb zcela zhroutil a pěšáci jeho kampaně zůstali zcela bez spojení. Za rozhodující vliv je v médiích uváděn tzv. demografický faktor, tedy zejména nárůst nebělošského obyvatelstva. Odvážné je i tvrzení některých informovaných kruhů, že mezi blízkými poradci prezidenta možno vystopovat úzké vztahy s komunistickou stranou USA (*CPUSA*). Ostatně, dnes intelektuální, novinářské i umělecké skupiny v USA nepovažují marxismus za nic špatného. *CPUSA* se k podpoře prezidenta **Obamy** oficiálně hrdě hlásí. Dokonce se tím pyšnili na posledním světovém kongresu komunistických stran v Bejrútu v listopadu 2012. Někteří dokonce považují dnešní USA za velmi aktivní světovou základnu komunismu. Odborní komentátoři (**Glenn Beck z Fox News**) poukazují na jejich krytí také různými akcemi, např. pro ochranu přírody. Často ovládají i některé odbory, zejména učitelské, novinářské, právnické atd. Za vůdčí osobnosti levice se nyní v USA pokládají šéfové odborů, zejména pak státních zaměstnanců. Tyto tendence dokonce podporují někteří velmi úspěšní podnikatelé, např. nejen velkofinančník **George Sorose**, ale i známý **Bill Gates**, který financuje kabelovou televizi MSNBC, která má nejostřejší komentáře proti politické pravici. (Nakonec i Engels byl úspěšným kapitalistou.) Jiný velíkán, **Jeff Immelt**, šéf General Electric veřejně vyjádřil obdiv k čínskému komunistickému kapitalismu. Snad předpokládají další úspěchy americké levice, a tak účelně podporují domnělé příští vítěze. Asi dle původních předpokladů marxismu, že má zvítězit v těch nejvíce rozvinutých zemí kapitalismu.

Obama naznačuje své cíle, které předpokládají podstatnou transformaci USA. Oponenti k tomu dodávají, že obrovské zadlužení i vytištěný objem peněz tomu nasvědčuje. Pádu do provizória se republikáni snažili ve Sněmovně reprezentantů zabránit problematickým kompromisem, což však zesílilo jejich názorové štěpení. Ve hře není nic menšího, než pád dolaru jako světové měny, což by mohlo způsobit nedozírný hospodářský chaos a následné občanské nepokoje. **Obama** však využil nebezpečí teroristů a připravil si nové mocenské struktury. **Obama** tak již vydal podstatně více prezidentských dekretů než jeho předchůdci. Nejen stát, ale i občané na tuto situaci nervosní situaci reagují zvýšeným nákupem zbraní. **Obama** však zamýšlí občany odzbrojit a oponenti vlády jsou i označováni za nepřátele společnosti.

(Jedná se o rozšíření našeho pohledu na současnou americkou společnost, ale nutno zdůraznit, že s uvedenými konzervativními postoji se naše redakce neztotožňuje.)

Mimořádná úroveň matematiky a astronomie na dvoře Přemyslovců v Praze: Seminář pro dějiny matematiky, informatiky a astronomie společně s Historickou sekcí České astronomické společnosti zajistily velmi zajímavou přednášku o středověkém ptolemaiovském globusu v zasedací síni nové budovy ČVUT v Praze 6 dne 18. června 2013. Tento globus z dutého březového dřeva byl potažen plátnem a pak sádrou, na kterém je příslušné vyobrazení. Nicméně německá restaurace lakem a nevhodně umístěná nosná konstrukce z plexiskla tuto památku velmi poškodily. Z té doby se však z tohoto materiálu podobné nedochovaly. Mimořádné je dodržení antického vzoru dle *Almagestu*, který zpracoval Ptolemaios (80 až 160). Jeho velmi zdatným předchůdcem byl světoznámý Hipparchos (2.stol.př.Kr.) Antický vzor *Almagestu* vyobrazil 1024 hvězd vč. podrobně popsanych tehdejších poloh. (Precese je kruživý pohyb zemské osy a trvá asi 26.000 let – tzv. platónský rok, tj. cca 1° za 7 roků. Je způsobena zploštěním země. Kromě toho je ještě krátkodobá jemnější kudrlinková nutace s periodou 18,7 roku.) Tento přemyslovský globus má vyobrazených 48 souhvězdí a asi 800 hvězd s dobovým přepočtem a s neuvěřitelnou přesností 1mm (dle nyní odborně přepočítaných 718 hvězd – ostatní byly zakryty nevhodným uchycením). Tehdy měli souhvězdí štíra a teprve později i vah a stejně tak i tento globus. Dle antického vzoru má zobrazenou hlavu Medúzy, ale pozdější arabské měly čerta a podobně tak i ve středověké Evropě. Dle zobrazení druhu hrncové přilby se předpokládá vznik koncem druhé třetiny 13. století. Za husiných válek se dostal do Německa. Odtud se velmi obtížně vypůjčuje na různé výstavy. Pracovníkům naší AV velmi posloužily téměř sto let staré fotografie. Neopatrnou manipulací současným vlastníkem totiž globus za posledních sto let velmi zchátral, ale naštěstí přežil obě světové války.

Pracovní skupina **SPUSA** sešla 13. 04. 2013 ke zhodnocení různých návrhů změny stanov a doporučila znovu promyslet oponovaný nový návrh, tj. zjednodušených **nových stanov** a pak předložit MV k registraci.

Angličtina opět pokračuje i v letních měsících, tj. v našem Vzdělávacím středisku vždy ve čtvrtek od 15.15 do 16.15 hodin.

Naše společné webové stránky: <http://www.spusa.cz>.

Setkávání s promítáním filmů: zatím bylo každý pátek od 15.00. Měli jsme však již velmi starou velkoplošnou TV (jako monitor), která se stále horšila. Nyní, díky kolegovi panu Liškovi, pražská pobočka zakoupila novou TV (bez antény), tj. bude opět sloužit jako monitor nejen pro promítání filmů, ale i pro výuku angličtiny. Využití původního zařízení je však poněkud složitější záležitost, ale předpokládáme, že v září nebo nejpozději v říjnu již bude vše opět zcela funkční.

Placení letošních členských příspěvků: osobně nebo náš účet, který má čís: 135 135 383/ 0300 Poštovní spořitelny, tj. kdekoliv na poště nebo z bankomatu. Banka často neuvádí plátce, tj. je nutno dodat příslušný doklad pro naši pokladnu, kterou spravuje kolega Ing. J. Kohout.

Současně připomínám i prosbu na **zasílání vašich příspěvků do Občasníku**.

Za pražskou pobočku Petr Jílek